

MELDURIN

Eg havi altíð verið smæðin

Lisbeth L. Petersen hevur haft eina lívslanga politiska starvsleið, har hon millum annað hevur verið floksformaður, lögtingskvinna, borgarstjóri, varaborgarstjóri og fólkatingslimur. Eitt starv, sum krevur, at tú er opin, men hon hevur altíð verið smæðin, og heldur í dag, at hon kundi hildið seg meira frammat í politiska virkinum

Marjun Dalgaard

Uppvøksturin í 40'unum hevur serliga merkt Lisbeth L. Petersen uppá tveir mátar. Hon minnst hatrið, sum var millum sambandsfólk og tjóðveldisfólk. Kensluna, tá hon sum barn segði hvør hon var.

– Har var so nógv hatur, og fólk søgdu so nógv undarligt við okkum børn. Ofta var tað hetta her: »Ná, er hatta abbi tín? Hann er ein landasvíkjari«. Eg minnst, eg fekk ilt um allan kroppin, tá eg hoyrði slíkt. Eg var so øgiliga góð við abba mín, sigur Lisbeth Petersen.

Ofta vildi hon helst ikki siga, hvør hon var, tá hon hitti fólk, tí hon vildi sleppa undan aftursvarinum.

Sosiala arvinum tók hon tó við sum vaksin, og tá hon seinni í lívinum sjálv trein á politiska pallin, var fólkestemningurin annaleiðis.

Hatrið var ikki tað sama, men Lisbeth Petersen hevur av tí sama altíð lagt dent á ikki at lata politiskar ósemjur ganga út yvir børnini.

Kvinnur til pynt

Ikki vóru nógv kvinnur í politikki, tá Lisbeth Petersen av fyrstan tíð stillaði upp. Hon hevði onkuntíð kensluna av ikki at verða tikin fyri fult.

– Eg haldi, vit vóru mest til pynt, sigur Lisbeth Petersen um, tá hon av fyrsta sinni skuldi stilla upp fyri Sambandsflokkun.

– Teir skulu hava kvinnur á listan, men eg haldi ikki, at teir virdu okkum ordiliga. Tá nevndarsessir vórðu deildir út, gekk tað soleiðis fyri seg, at teir tóku tað, sum teir vildu hava, og so góvu teir mær tað, teir hildu, eg skuldi hava, sigur fyrrverandi sambandsformaðurin.

Hon heldur sjálv, at hon

Lisbeth Petersen var varaborgarstjóri frá 1984 til 1992 og borgarstjóri frá 1992 til 1996

kundi hildið seg meira frammat, og tað er eisini svarið, tá hon verður spurd, hvørji ráð hon hevur til kvinnur í politikki.

– At halda seg frammat.

Stilla seg fremst í køini, tá nevndarsessir og annað verður býtt út. Har eru kvinnur ofta ov afturhaldandi, heldur hon.

Uppalingin í 40'unum bar

brá av, at hon skuldi vera ein fitt og afturhaldandi genta. Hetta er ein leiklutur, sum hon hevði, og sum hon mátti stríðast við, men sum hon hevur klárað at berja av sær við árunum.

– Hetta er nokk tað, sum var mest strævið, men tað var serliga, tá eg var yngri. Eg havi bart tað av mær við aldrinum, sigur Lisbeth Petersen.

Segði nei til landsins ovasta sess

Afturhaldni tykist vera ein reyður tráður í yrkinum hjá sambandskvinnuni. Í sínum politiska yrki hevur Lisbeth Petersen sagt nei til tveir topppostar – ein sum borgarstjóri í Havn og ein møguleika at gerast lögmaður, um Sambandsflokkurin vann valið í 1994. Áðrenn valið bjóðaði Edmund Joensen Lisbeth formannsessin, men hon var

borgarstjóri, og vildi ikki taka av.

– Eg haldi ikki, hann hevði spurt meg, um hann helt, at eg fór at siga ja, sigur hon við einum smíli, tá hon verður spurd um hetta, men vil ikki koma nærri inn á tann partin.

– Tað kundi ikki lata seg gera, tí so var Tjóðveldisflokkurin farin við borgarstjórassessinum, men innast inni hevði eg faktisk ikki nakað ynski um at verða lögmaður, sigur Lisbeth Petersen.

Fyrstu ferð hon varð vald í býráðið, fekk hon somuleiðis møguleika fyri at seta seg beint í borgarstjórassessin. Hon valdi tí sessin sum varaborgarstjóri – ein tíð hon hevur verið sera fegin um.

– Hetta var nokk mín besta tíð. Vit fingi nógv gott ígjøgnum, sigur hon. Ring-

...framhald á síðu 24